

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Városligeti fasor 1.
hova az előfizetési összeg, valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

Megjelenik minden hó
— 1-én és 15-én. —
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

TARTALOM. Rosszabbodik a helyzet. — Vegyesek. — Ajánlati hirdemény.

Rosszabbodik a helyzet.

Nem ismerjük az illetékes körök nézetét, a magy. kir. dohánygyártmányok nagyban való elárúsításáról, nem tudjuk, hogy a dohánymonopólium szükséges tényezőjeként szerepel-e annak gyakorlása, oly tényezőként, mely a helyközi kereskedelmet közvetíti, avagy pedig amolyan fölösleges és céltalan intézménynek tekintik csak a nagytözsdét, a melyet csak azért tűrnek meg, hogy a conservatív szempont itt se hagyassék el. Mert ha a nagytözsdét tenyleg csak jelentéktelen elárúsítóhelynek nézik, a mely nélkül is meg lehetünk, akkor jó lesz az összes nagytözsdéket szaporán megszüntetni és az árak kiszolgáltatását hivatalnokokra bízni. (Láttuk már egyébként, hogy ily kísérlet hova vezetnek.) Ha azonban a nagytözsdés valójában szükséges tényezője a forgalomnak — és merjük állítani, hogy az — akkor bízzék meg a fáradozását és ne kisebbítsék egyre amugy is szegényes kerestetét.

Mint hogyha egyesegyedül ez uton tudna az állam boldogulni, mint hogyha az állam pénzügyei óriási módon fellendülnének, megtakarításokat keresnek évek óta azáltal, hogy a nagytözsdés kerestetét egyre csökkentik. Pedig a dohánymonopólium tág terén nem is láthatók ama óriási, milliókra menő számok, a miket meg lehetne takarítani. Ellenben igenis kifogásolják, a mint az nemrégiben történt, ha a nagytözsdés a Havannah-szivarokon évenként néhány koronát keres, a melyet sajátosság és teljesen jogosulatlan módon kerestetéből törülnek.

Évek óta állandó a törekvés, a nagytözsdés kenyeret mind szűkebbre szabni. Eleinte a csomagoló ládák, a melyeket saját költségén kénytelen beszerezni, okoztak tetemes anyagi kárt. Ezután a provízió méltánytalan leszállítása következett, tekintet nélkül arra, hogy a nagytözsdés költségei folyton fokozódnak. Legújában a Havannah-szivarok provízióját 1½%-ról 7/10%-ra szállították le, a mi ép oly képtelen, mint jogtalan intézkedés, mert az ezen kevéssé fogyó szivarfajba befektetett tőke aránylag oly nagy, hogy még 10 százalék provízió sem volna sok. A dolog képtelensége annál szembezőköbb, mert az egész ország Havannah-szivar fogyasztása után járó összes provízió csak néhány ezer forint. De még lesznek ezen intézkedésnek igen drasztikus következményei is, a mennyiben, nézetünk szerint sokan Havannah-szivat egyáltalán nem fognak tartani, a mi majd oda fog vezetni, hogy néhány év múlva

a Havannah szivarok eredeti árak tizedrészén fognak majd elkelní — végeladáson.

A megtakarítás utáni törekvésnek — egy oly nagyipari téren, mint a milyen a magy. kir. dohányjövődék — valóban neveltséges hajtása egy legujabban kelt rendelet, a mely mintaképe ugyan a takarékoságnak, de egyuttal világos bizonyítéka amaz állításunknak, hogy ezen takarékoság a nagytözsdést létfeltételeiben fenyegeti.

A rendelet szerint az ólomplombokat, mint eddigelé is, a nagytözsdéseknek darabonként fél fillérbe számítják fei, azonban a kincstár ezeket, úgy mint eddig, többé vissza nem váltja. Ez annyit jelent, hogy a nagytözsdés ezental nem csak dohánynyal és szivarral és nem csak régi ládával, hanem már régi ólommal is kénytelen lesz kereskedni. Szinte nevetni lehetne az ily naiv föltevéseken, ha nem járulna hozzá még az a szomorú körülmény is, hogy a nagytözsdés, a ki régi ládával és ócska ólomdarabokkal való üzérkedésre van elítélve, ezen üzérkedést holmi nobilis üzletnek kénytelen tekinteni, a melyen nem csak hogy nyereszkedni nem szabad, hanem az összeg felét elvesztenie is kell. De még ezzel nem merítettük ki ezen famózus intézkedésnek és következményeinek esetelését, mert a mi még ezután következik, az már szinte hihetetlen. Azoknak, a kik ezt a plomba históriát teljesen nem értik, szolgáljanak a következők felvilágosításul.

A nagytözsdés áruit a magy. kir. dohányraktártól hozatja plombált zsákokban vagy ládákban. A számvévségi osztályban ezen plombákat, a melyeknek rendeltetése a kifogástalan elzáródást biztosítani, darabonként fél fillérrel számítják fel. Minthogy minden lánának 12—14 ólomplombával kell ellátva lennie, a nagytözsdés ezen biztonsági elzáródást lánanként 6—7 fillérrel fizeti meg. És már most sokszor az a borzasztó dolog esik meg, hogy ez ólomplombák egyáltalán nincsenek is meg, a dohányjövődék, illetve a számvévség azonban minden körülmények közt felszámítja, a nagytözsdés pedig megfizet valamit, a mit nem is kap és ha már megkapja a plombákat, akkor kénytelen 100 ily plombáért, melyeknek súlya 1 kilogramm, 50 fillérért fizetni, míg ő legfeljebb 12—14 fillért tud értük visszakapni. Hozzávetőleges számítások ezek csak, mert semmi kétség, hogy a tenyleges eredmények még nagyobb hátrányokat hoznak a nagytözsdésnek. De bármint legyen is, a kérdés önként vetődik fel, hogy miért kelljen a nagytözsdésnek ócska fémkereskedőnek

lennie? Miért ne lehetne azt a vállalkozót, a ki e plombákat szállítja, arra kötelezni, hogy a régi plombákat visszaváltssa, annál inkább, mert hiszen felhasználhatja új plombák előállítására? Egyenesen elviselhetetlen, a mivel a nagytözsdést megterhelik. És neki igazán mindezt tűrnie kell?

Igenis, Magyarország nagytözsdéséi, nektek mindezeket tűrőtök kell! Ti nem vagytok külön hivatáscsoport, nem képeztek zárt phalanxot, a mely tulkapások ellen védekezni tud, ti odahaza tudtok csak mérgeledni és nem vagytok képesek nyílt, férfias szózatot intézni azokhoz, a kik talán nem is rosszakaróitok. Mert meg kell gondolni, hogy az oly óriási üzemben, mint a milyen a dohánymonopólium, minden egyes rendelkezés, a mit valamely tulbuzgó hivatalnok kigondol, felsőbb helyről ellen nem őrizhető. És mert nincs, a ki a tévedésre ráutalna és a jogtalanságot kimutatná, marad minden a régiben; a régít elteletjük, míg ismét új teher nem nehezedik rátok. És ez így megy már hosszú évek óta.

E tények regisztrálásával és hozzáfűzött véleményünkkel mi csak publicistai kötelességünket teljesítjük. A nagytözsdések dolga ilyenmü, őket súlyosan érintő intézkedések ellen védekezni, a mit azonban csak az összesség tud elérni. Ez ország minden kereskedő, minden iparos emberének, ez állam minden polgárának el nem vitatható joga megvédeni az ő jogait, sőt mindegyiknek legszentebb kötelessége. Méltóságán csorba esik, ha egy kereskedő nyugodtan eltűrne nyilvánvaló jogtalanságokat, törtétek legyen akár jogvédsből vagy más okból és még kísérletet sem tenne azok elhárítására.

A nagytözsdék szükségesegek és elég fontos tényezői a dohánygyártmányok forgatásának, semhogy tartani kellene attól, hogy illetékes helyen nem volna hajlandóság, a nagytözsdéseket lehetőleg támogatni és megélhetésüket megkönnyebbiteni. Nagyon téves nézet, mintha ily események, mint az itt előadottak, legilletékesebb helyen helyeslésre találnának; ez nincs ugy. Mert ha odafönt meg is van a törekvés oly takarékoskodásra, mely a nagytözsdést megkárosítja, ez még nem zárja ki, hogy az esetleges tiltakozó fellépést ne kövesse az orvoslás is. De a hol panaszos nincs, ott bíró sincs. A magy. nagytözsdések, sajna, már annyira beleélték magukat, majdnem tarthatatlan helyzetükbe, hogy nagy részük már elvesztette kedvét, üzletükkel teljes erőből törödni. Ez pedig nagy hátrányokat hoz az elárúsítónak, mint a dohányjövődéknek, a mely-

nek buzgó, élelmes árusokra van szükség. A mi nézetünk szerint a kir. magy. pénzügyminiszteriumnak csak előnyére válhatik, ha az ország nagytőzsdései kívánságait és sérelmeiket, valamint mindazt tudomására juttatják, a mi az elárúsítással összefügg és a mi egyik vagy másik irányban orvoslásra szorul. Az esetetel kicsinyes, szinte neveléses ujtások soha napvilágot nem látnak, ha a nagytőzsdék testületté egyesülve, a dolog képtelenségét röviden kimutatják. Minthogy ezen testület nem létezik és így nincs, a ki károsultnak volna tekinthető, bevezették az ujtásokat és alkalmasint fogja a jövőben még sok más is követni, az eddigienel sokkal nyomasztóbb és sokkal károsabb.

És ezért, magyar nagytőzsdések, ismételjük: cselekedjétek vállatvétel!

Vegyesek.

Thanaton. Egy idő óta a nagytőzsdékben a „Thanaton”; nagy mennyiségű nicotint tartalmazó folyadékok, árusítják a szálló-venyige és gyümölcstakát pusztító, philoxera és egyéb kártékony rovarok ellen, ez a szer nagyon hasznosnak bizonyult. A magy. kir. dohányjövődék a „Thanaton” forgalomba hozatalával hálára kötelezte maga iránt a gazdaközöniséget, mint a kik dicsőreleg nyilatkoznak felőle. A magy. kir. dohányjövődék érdemeket szerzett magának avval, hogy ez az irtó szer a kívánt célra annyira megfelel. Minthogy azonban ez a folyadékot, a nagytőzsdékben csak azon esetben szolgáltatják ki a vevő közönségnek, ha annak hová fordítása iránt bizonyítékot szolgáltat, érthetetlen előttünk, hogy a magy. kir. dohányjövődék miért nehezíti meg a „Thanaton” elárúsítását ily módon. Igaz ugyan, hogy ez a folyadék méreg, de olyan méreg, melyet mindenki, akár maga is — dohányból — elkészíthet magának, dohányt pedig bárki vehet. Megértjük ugyan és igazoltnak látjuk, hogy a méreggel való kereskedést a törvény szigorúan szabályozza és joggal van bizonyos előírásokhoz kötvé; nem tudjuk azonban megérteni, hogy miért épen a nagytőzsdékre vonatkoznak ezek az előírások a „Thanaton” illetőleg s miért árusítják szabadon minden megszorítás nélkül ez a folyadékot, a droguisták és magkereskedők!

Ha már ez a dohányextraktum, dohány elárúsítók által kerüljön a forgalomba, szükségesnek véljük, hogy akkor minden megszorítás nélkül árusíthassák el; feleslegesnek találjuk, hogy a vevő közönséget igazolásra tartozzanak felszólítani, e szer hovatartozása iránt.

Az adó kivétel. A III. osztályu kereseti adó kivételre az alkalmossal, mint ahogy mindenki előtt ismeretes, jóval magasabb volt; általánosságban emelkedett. A dohányelárúsítók körében, azonban — kevés kivétellel — az adót leszállították. Ennek okát valószínűleg abban lelhetjük, hogy a bevétel — a megapadt forgalom következtében — kisebb volt, mint három évvel ezelőtt. Hinni akarjuk azonban, hogy Gassner fővárosi adó felügyelő urat, aki jobban ismeri mint bárki más a dohányelárúsítók bajait, eme enyhességére, csak az igazság vezette.

Kevés a szivarka. Ép nyáron, ép abban az időben, a mikor a szivarkák fogyasztása a legnagyobb, a mikor a szükséglet leginkább mutatkozik, érezzük, hogy nincs kellő mennyiségű szivarkakészlet; hol az egyik, hol a másik fajtájában hiány mutatkozik. Minthogy ezt minden évben ebben az időtájt rendszeren tapasztal-

juk; csodálkozunk már szintén, ha ez másképpen lenne. Kételkedünk azonban, hogy ennek a kellemetlenségnek minden évben be kelljen szükségkép következnie. Kevés talán a gyár, a hol a szivarkák készülnek? Ugy emlékszünk, hogy a magy. kir. dohányjövődék igazgatósága már évekkal ezelőtt előterjesztést tett új gyár létesítésére. Miért nem létesítenek új gyárat, ha a szivarkák előállítására, a meglévő kevésnek mutatkoznak. Ha pedig nem ebben rejlik a hiba, ha annak oka, hogy kevés szivarka készletünk van, másban keresendő; ugy orvosolják meg ezt a bajt, mert ez a kellemetlen állapot valóban nem segíti elő a forgalom emelkedését. A „Dráma” cigarettá volt az, mely huzamosabb időt át forgalomban nem volt. Végtere ama fillérek sem megvetendőek, a mit eme fajta szivarkákra költenek, ha csak a suszter gyerekek is.

49361 sz.
IV. 1902.

Ajánlati hirdetés.

A fő- és székvárosi m. kir. pénzügyigazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy az Ujpest községben megüresedő dohány-nagyáruda betöltése iránt zárt írásbeli ajánlatok utján 1902. évi július hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor ezen pénzügyigazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát a versenyzők által az eladás után kövelet juttalék fogja képezni és a dohány-nagyáruda annak fog átadati, ki a legcsekélyebb eladási díjt fogja követelni; mindazonáltal a kincstár fentartja magának a jogot, hogy a versenyzők között szabadon választáson, minél fogva ajánlattevők közül azért, mert ajánlata nem fogadtatott el, a kincstárral szemben semmi igényt nem támaszthat.

Az eddigi nagyárus az áruda kezeléseért 0.7 azaz héttized %-ot élvezett és a nagyárudának az 1901. évben 593 997 korona 49 fillér forgalma volt, melyből hozzáutalt 154 kisárus szükségletére 586 606 korona 48 fillér és saját kicsinybeni elárúsítására 8263 kor. 85 fillér esett. A dohány nagy- és kisárudával kapcsolatos bélyegeladásból pedig az eddigi nagyárus az 1901. évben 8600 kor. forgalmat ért el.

Vállalkozó az általános forgalomban levő dohánygyártmányok árjegyzékében felsorolt valódi havanna szivarok elárúsítására is nyerhet engedélyt, melyből azonban csak kicsinybeni eladás esetén részesül jutalékban.

A dohány-nagyárus köteles az összes dohányanyagot a budapesti m. kir. központi dohányáru raktárból közvetlenül beszerezni és abba a hozzá utalt s még utalalendő dohánykisárusok szükségletét kielégíteni; köteles továbbá a dohánygyártmányok minden egyes neméből a pénzügyigazgatóság részéről meghatározandó és jelenleg 6552 korona értékkel meghatározott tartalék-készletet folyton érintetlenül tartani és ezenkívül a napi eladásra szükséges gyártmány mennyiségét készletben tartani.

A csonkithatlan részlet első beszerzésére, óvadékkal elfogadható értékpapirokban, vagy készpénzben letendő biztosíték mellett, a nagyárus kérelmére, a tartani köteles csonkithatlan részlet értéke erejéig hitel is engedélyeztetik.

Az államkincstár a dohány-nagyáruda jövedelmére semmiféle kezességet nem vállal és a nagyárus csak az eladási díjra, valamint a nagyárudával járó dohánygyártmányok és bélyegjegyek kicsinybeni elárúsításából eredő jövedelemre tarthat igényt, a melyből a nagyáruda kezelésével járó összes kiadásokat fedezni tartozik.

A nagyáruda csak minden tekintetben megfelelő és lehetőleg Ujpest köz-ég központján fekvő helyiségben gyakorolható.

A versenyben részt nem vehetnek, kik törvény szerint szerződésre nem képesek, vagy valamely büntetett, csempészet, vagy más természetű jövedéki kihágás miatt jogérvényesen elítéltek. Ha ilyen körülmény az üzlet átadása után jutna a hatóság tudomására, az igazgatóságnak jogában állana az engedélyt azonnal elvonni.

Azon ajánlattevő bánatpénze, kinek ajánlata elfogadtatik, a csonkithatlan készlet beszerzéséig visszatartatik és köteles ajánlattevő a nagyáruda kezelését az erre vonatkozó értesítés, illetve a felhívásban kitűzött határidő alatt átvenni; ha pedig ezt nem tenné, vagy ha ajánlatától a versenytárgyalás után visszalépne, letett bánatpénzét elveszti és a nagyáruda betöltése céljából az ő kárára és költségére új versenytárgyalás fog kiirtni.

A ki írásbeli ajánlatot kíván benyújtani, köteles a fentjelzett csonkithatlan készlet értékének 10 százalékát, vagyis 670 koronát készpénzben, vagy biztosítékkal elfogadható értékpapirokban a budapesti m. kir. állampénztárnál bánatpénzként letenni és az állampénztártól nyerendő nyugtát ajánlatához csatolni.

Az ajánlatban a követett eladási díj nemcsak számokkal, hanem betűkkel is kiirandó és abban azon nyilatkozat is felveendő, hogy ajánlattevő az árlejtési feltételeket ismeri, azoknak magát aláveti.

Az ajánlathoz egyúttal a magyar állampolgárságot, polgári állást, erkölcsi kifogástalanságot, nagykorúságot és vagyoni állapotot igazoló bizonyítványok is csatolandók. Hiányos vagy a felsorolt kelteket nem tartalmazó, vagy olyan ajánlatok, melyek határozatlanul állítatnak ki, vagy más versenyzők ajánlatára hivatkoznak, vagy a kitűzött határidő után nyújtatnak be, egy nem különben táviratok is, figyelembe nem vétetnek.

A további feltételek valamennyi m. kir. p. ü. igazgatóságnál és pénzügyőri biztosságnál megtehetőek, valamint a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályokból kivehetők.

Az ekképen felszerelt és 1 koronás bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok a fő- és székvárosi m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél (Budapest, IX. ker., Vámpalota I. em. 19) 1902. évi július 7. napján déli 12 óráig személyesen vagy postán benyújtandók s a borítékon kitüntetendő: „Ajánlat az upesti dohány-nagyáruda átvételére” és „terhelve 670 koronáról szóló állampénztári nyugtával”.

Ajánlati minta.

Én, alulírott ezzel kéznék nyilatkozom az upesti nagyáruda kezelését, az e részben fennálló szabályok szem előtt tartása és (betűkkel kiirandó) % eladási díj kikötése mellett átvenni.

Egyúttal kijelentem, hogy a dohány-nagyárusok részére fennálló szabályokat, valamint az ajánlati hirdetésben foglalt feltételeket ismerem és azoknak magamat alávetem.

Polgári állásomat, kifogástalan erkölcsiséget, magyar állampolgárságomat, nagykorúságomat és vagyoni viszonyaimat feltüntetendő hatóságai bizonyítványokat és 670 korona bánatpénzem letételének igazolásával az állampénztári nyugtát csatolom.

Az árudát Ujpesten utca szám alatt levő helyiségemben fogom kezelni.

Kelt Budapesten, 1902. évi június hó 1-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Es wird immer schlimmer. — Vermischtes.

Es wird immer schlimmer.

Wir wissen nicht, wie man kompetenten Ortes über die Ausübung des Grossverschleisses der kön. ung. Tabakprodukte denkt, ob man denselben als einen nothwendigen Faktor zum Tabakmonopol betrachtet, einem Faktor der den Zwischenhandel vermittelt, oder ob man bloss die Grosstrafik als eine zwecklose Institution ansieht und sie nur deshalb noch duldet, weil man den konservativen Standpunkt auch hier gewahrt wissen will. Denn, wird die Grosstrafik als eine bedeutungslose Verschleiss-Stelle, ohne die man allenfalls auch existieren könnte, angesehen, dann ziehe man nur so rasch als möglich sämtliche Grosstrafiken ein und lasse die Ausföhrung der Waaren Beamte besorgen (wir haben es ja übrigens schon gesehen wohin solche Versuche führen). Ist jedoch der Grosstrafikant in Wirklichkeit ein nothwendiger Faktor für den Betrieb überhaupt, und wir wagen die Behauptung, dass er es auch ist, dann bezahle man seine Mühe und nörgele nicht fortwährend an dem kargen Verdienst den er einheimst.

Als ob dies einzig und allein das Heil des Staates ausmachen würde, als ob die Finanzen des Staates dadurch eine riesige Aufbesserung erlangen würden, sucht man seit Jahren unausgesetzt nach Ersparnissen, die man dadurch zu erzielen hofft, wenn dem Grosstrafikanten der Brodkorb stets höher gehängt wird. Merkwürdigerweise sieht man auf dem grossen und weiten Gebiete des Tabak-Monopoles jene Riesenzziffern nicht, die man ersparen könnte und die nach Millionen zählen. Dagegen nörgelt man daran, wenn der Grosstrafikant, wie dies kürzlich der Fall war, an den Havannah-Zigarren jährlich einige Kronen verdient, die man merkwürdiger und vollständig ungerechter Weise ihm aus seiner Verdienstliste streicht.

Seit Jahren schon währt das Bestreben den Grosstrafikanten nach und nach an magerere Kost zu gewöhnen dauernd an. Zuerst waren es die Packkisten die er für eigene Rechnung zu beziehen gezwungen ist und die ihm daher einen riesigen Schaden alljährlich zufügen. Hernach waren es die Verkaufsprovisionen die man überall ungehörig zuzustzte, ohne zu bedenken, dass die Kosten des Grosstrafikanten stets steigen. Neuestens setzte man die Provision von 1 ein Halb Procent auf sieben Zehntel herab, eine ebenso absurde, wie ungerechte Verfügung, da doch das investirte Kapital für diese durchwegs ungangbaren Sorten, verhältnissmässig so gross ist, dass eine Verschleissprovision von 10 Procent auch nicht zu viel wäre. Das Absurde tritt dabei aber noch weit deutlicher in den Vordergrund, wenn man bedenkt, dass die gesammte Verschleissprovision der Havannah-Zigarren im ganzen Lande bloss einflge Tausend Gulden ausmacht. Noch

drastischer aber werden durch diese Verfügung die Konsequenzen wirken und das insoferne, als unserer Meinung nach, die Havannah-Zigarren von vielen gar nicht ausgefasst werden dürfte, so dass dieselben nach Jahren im Wege des Ausverkaufes um den zehnten Theil ihres ursprünglichen Preises verkauft werden dürfte.

Den Gipfel des höchst Komischen im Reiche der Ersparnisse auf dem Gebiete einer Grossindustrie wie diejenige der k. u. Tabak-Regie es ist, bildet eine Verfügung die kürzlich erlassen wurde und die ein Muster von Sparsamkeit genannt werden kann, allerdings aber auch zeigt diese Verfügung recht deutlich, wie sehr wir Recht haben, wenn wir behaupten, dass man nur fortwährend bemüht ist, die Grosstrafikanten in ihrem sehr geringen Erwerbe zu schädigen.

Die Bleiplomben, so heisst es, werden wie bisher dem Grosstrafikanten per Stück á einem halben Heller in Rechnung gebracht, jedoch werden dieselben nicht mehr, wie bis jetzt, zurückgenommen. Das heisst also, der Grosstrafikant muss sich von nun an nicht nur mit dem Verkaufe alter Kisten, sondern auch mit dem Verkaufe von altem Blei befassen. Man könnte ja eigentlich lachen über derartige naive Zumuthungen, wären dieselben nicht noch von dem traurigen Umstande begleitet, dass die kön. ung. Grosstrafikanten welche zum Handel mit alten Kisten und alten Bleistücken verurtheilt sind, diesen Handel als einen Ehrenhandel betrachten müssen und an denselben nicht nur nichts verdienen dürfen, sondern sie müssen sogar die Hälfte des Betrages dabei einbüssen.

Wir sind jedoch noch immer nicht fertig mit der Schilderung dieser famosen Verfügungen und ihren Konsequenzen, denn was jetzt folgt, gehört schon in das Gebiet des Unglaublichen. Für diejenigen, welche diese Plomben-Ceschichte nicht recht verstehen, wollen wir hier zur Erläuterung Folgendes bemerken:

Der Grosstrafikant bezieht aus dem k. u. Tabak-Magazin seine Waare, je nach Gattung, in plombirten Säcken oder Kisten. In der Rechnungs-Abtheilung werden diese Plomben, die zur Sicherung des Verschlusses dienen sollen, per Stück á einem halben Heller berechnet. Nachdem eine Kiste mit 12—14 Bleiplomben versehen sein soll, kostet dem Grosstrafikanten dieser Sicherheits-Verschluss bei jeder Kiste 6—7 Heller. Nun aber kommt das Komische der Sache. Die Bleiplomben sind nämlich in vielen Fällen gar nicht vorhanden. Die Tabak-Regie, beziehungsweise die Rechnungs-Abtheilung derselben berechnet sie jedoch unter allen Umständen. Der Grosstrafikant muss daher für Etwas bezahlen, was er gar nicht erhält und wenn er die Bleiplomben gerade erhält, so muss er die 100 Plomben, die im Gewicht nur einen Kilo ausmachen, mit 50 Heller

bezahlen, während er höchstens 12—14 Heller dafür vereinnahmt. Wir rechnen hier bloss approximativ, doch dürfte das Resultat zum Nachtheile der Grosstrafikanten ein grösseres sein. Doch sei dem wie immer, wir fragen, wie kommt der Grosstrafikant dazu die Bleiplombe die irgend ein Unternehmer liefert als altes Metall verkaufen zu müssen. Könnte nicht der betreffende Lieferant dazu verhalten werden, die Plomben, die er doch zur Herstellung neuer Plomben bedarf, wieder zurtückzunehmen? Es ist ja geradezu unerhört, was da dem Grosstrafikanten alles aufgehalst wird. Muss er sich dies wirklich alles gefallen lassen?

Jawohl, Ihr Grosstrafikanten Ungarns, Ihr müsset Euch das Alles auch gefallen lassen. Ihr seid keine Berufs-klassen, Ihr bildet keine geschlossene Phalanx, die sich gegen Uebergriffe zu schützen weiss. Ihr wüthet zu Hause in Euren Lokalen und seid nicht im Stande ein offenes, männliches Wort an diejenigen zu richten, die es vielleicht gar nicht so arg mit Euch meinen. Denn man muss bedenken, dass auf dem Gebiete eines solchen Riesenwerkes, wie es das Tabak-Monopol ist, nicht jede Verfügung, die irgend ein zu plichteifriger Beamte er-sinnt, controlirt werden kann. Und da sich Keiner meldet, der den Irrthum aufklärt und die Ungerechtigkeit nachweist, so bleibt alles so wie es ist. Man vergisst an das Alte, bis wieder eine neue, drückende Last aufs Tapet kommt. So geht es schon seit vielen Jahren. Wir genügen unserer publizistischen Pflicht indem wir diese Geschehnisse registriren und mit unserer Meinung versehen. Sache der Grosstrafikanten ist es, sich gegen derartige, sie schwer schädigende Verfügungen zu schützen, was nur von Seite der Gesamtheit geschehen kann. Wir erinnern daran, dass jeder Kaufmann, jeder Gewerbetreibende, jeder Bürger des Staates, das Recht besitzt, seine Rechte zu vertheidigen, ja, dass es sogar seine heiligste Pflicht ist, diess zu thun. Seiner Würde als Kaufmann vergibt derjenige sehr viel, der ein offenes Unrecht, geschähe es aus Irrthum oder anderen Motiven, ruhig über sich ergehen lässt und nicht einmal den Versuch macht, dieses Unrecht von sich abzuweisen.

Die Grossverschleiss-Stellen sind nothwendig, sind für den Vertrieb der k. u. Tabak-Produkte wichtig genug, als dass man kompetenten Ortes nicht geneigt wäre, nach Möglichkeit den Grosstrafikanten selbst, jede Erleichterung zu gewähren, oder sie in ihrer Existenz zu unterstützen. Grundfalsch ist es anzunehmen, dass Vorkommnisse, wie die hier geschilderten, die Billigung der kompetentesten Stellen finden. Nein, dass ist nicht der Fall. Wenn Jahr und Tag darüber nachgesonnen wird, hier und dort Ersparnisse einzuföhren, die den Grosstrafikanten schädigen, so will das nicht

besagen, dass bei einem eventuellen Einschreiten Remedur geschaffen werden wird. Wo kein Kläger, dort gibt es natürlich keine Richter. Leider haben sich die Grosstrafikanten Ungarns schon so sehr in ihrer fast unhaltbaren Lage hineingelebt, dass der grösste Theil von ihnen die Lust verloren hat, sich dem Geschäfte mit aller Kraft zu widmen. Das ist aber von grossem Nachtheile für die Verschleisser selbst, wie auch von Nachtheile für die Tabak-Regie, die einen kräftigen, rührigen Verschleisserstand bedarf, um das Tabak-Monopol stets höher zu haben. Unseres Erachtens nach kann es daher dem k. u. Finanz-Ministerium nur frommen, wenn die Grosstrafikanten des Landes ihm ebenso ihre Wünsche und Beschwerden, wie auch all das zur Kenntniss bringt, was mit dem Verschleisse zusammenfällt und was nach einer oder der anderen Richtung hin einer Sanierung bedürftig. Die kleinlichen, fast lächerlichen Neuerungen, wie wir sie

inhaltlich geschildert, hätten niemals das Tageslicht erblickt, wenn die Grossverschleisser eine Corporation gebildet hätten, die das Absurde des Gegenstandes brevi manu nachweist. Da diese Corporation nicht besteht, daher Niemand da ist, den man dabei als Geschädigten betrachten könnte, würden diese Neuerungen eingeführt und werden solche wahrscheinlich auch in Zukunft noch viele eingeführt werden, Neuerungen die noch drückender, noch schädigender wirken, als die bisherigen. Und nun Ihr Grosstrafikanten des Landes, noch einmal — handelt gemeinsam!

Vermischtes.

Thanaton. In den Grosstrafken wird seit längerer Zeit das „Thanaton“ verkauft eine stark nikotinhaltige Flüssigkeit, die zur Bespritung der Weinreben und Obstbäumen, um dieselben vor Phloxera und ähnlichen Schäden zu bewahren, ausserordentlich nützlich ist. Durch

Einführung dieses Artikels hat sich die k. ung. Tabak-Regie um die Landwirthe verdient gemacht, zumal man dem Thanaton nachrühmt, dass es zu dem gedachten Zwecke sehr nützlich sei. Unbegreiflich ist es nur, warum die Tabak-Regie den Verkauf des Thanaton insoferne erschwert, als jeder Käufer desselben sich ausweisen muss, zu welchem Zwecke er dasselbe verwendet. Das Thanaton ist wohl ein Gift, jedenfalls aber ein solches, welches sich jeder aus Tabak selbst herzustellen vermag. Tabak jedoch ist käuflich für Jedermann. Wir begreifen wohl, dass die Gesetze bezüglich des Handels mit Giften sehr strenge lauten und auch mit Recht an besondere Vorschriften gebunden sind; indess will es uns nicht einleuchten, warum das „Thanaton“ unter diesen Giften gezählt werden soll: ausserdem bestehen diese Vorschriften nur für die Tabak-Grossverschleisser während in den Droguerien und Samenhandlungen das „Thanaton“ frei verkauft wird. Soll also dieses Tabak-Produkt durch die Tabak-Verschleisser in den Handel gebracht und verbreitet werden, ist es vor Allem nothwendig, dass derselbe an Jedermann ausgefolgt werden kann, ohne dass erst ein Nachweis darüber nothwendig wäre, was damit geschieht.

Figyelmeztetés.

Miután a részemre 24.454. szám alatt szabadalmazott, gyorsan kedvelté vált

METEOR

hajlított papír szivar- és cigaretták szipka

utánoztatott, óvok mindenkit ilyen utánzatok készítésétől, vételétől és elárúsításától, mert az utánzások ellen bírói uton lépek föl, a mint ezt az utóbbi napokban már több esetben megtettem.

Szabadalmazott Meteor-szipkákim kartonba vannak csomagolva, melyek az egész céggel vagy pedig

Heisler legújabb szabadalmazott „Meteor-szipka“ megjelöléssel vannak ellátva, mire a t. közönség figyelmét felhívom.

HEISLER HENRIK szab. papír cigarettaszipka-gyár.

Képviseelője: **FUCHS VILMOS** Budapest, Izabella-utca 48.

Fontos nagytőzsdéseknek!

Van szerencsém értesíteni, hogy újonnan berendezett nyomdát nyitottam, hol főképen a t. nagytőzsdék által szükségeselt nyomtatványok, u. m.:

dohánybeszerzési-ívek,
beszerzési-ívek tőzsdések részére,
beíró könyvek tőzsdéseknek,
bélyegbeszerzési ívek

előállítanak és mindig raktáron tartanak

Videki megrendelések pontosan eszközöletnek. Kiváló tisztelettel

Grünwald Odön könyvnyomdája **Budapest, VII., Vesselőnyi-u. 4.** (Dreher-palota.)

Drucksorten für Grosstrafikanten.

Ich erlaube mir höflichst mitzutheilen, dass ich eine neue Buchdruckerei errichtete, welche sich hauptsächlich damit befassen wird, sämmtliche für die p. t. Grosstrafikanten nothwendigen Drucksorten, tadellos und billigt herzustellen. Drucksorten wie:

Tabak Fassungs-Bögen
Fassungs-Bögen für Kleintrafikanten,
Trafikanten Einschreibbücher,
Stempel Fassungs-Bögen

werde ich fortwährend auf Lager halten.

Provinz Aufträge werden raschestens ausgeführt. Hochachtungsvoll

GRÜNWARD ODÖN könyvnyomdája **Budapest, VII. ker., Vesselőnyi-utca 4.** (Dreher-palota.)

FELTÜNŐ UJDONSÁG.

Delice

Minden hirdetés felesleges, a dohányzó egyszer veszi és többé mást nem szíhat

legjobb valódi francia

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY!

GYÁRI RAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZÁ-nál

BUDAPEST, V., SAS-UTCZA 29. SZÁM.